

[Alfred Jensen.]

periode om, at det bl. a. i USA drøftedes af hensyn til beskæftigelse og investering at foretage skattelettelse, så jeg vil nok tro, at kravet og ønsket om skattelettelse er større, end det har været i tidligere år.

Jeg synes også, man har kunnet spore i denne debat, at trangen til skattelettelse og kravet om skattelettelse er til stede ude blandt vælgerne. Det er vel derfor, man har talt i al almindelighed om skattelettelse, uden at nogen egentlig er gået ind for det.

Jeg mærkede mig, at det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at hvis vi skulle have en skattelettelse, ville det blive stabiliseringslånet, der først måtte falde. Jeg må sige, at det mener jeg ikke. Jeg har den opfattelse, at hvis der skal gives lettelse — og det mener vi bør ske — må det være dem med de små indkomster, der først og fremmest får skattelettelse. Dengang vi behandlede ligningslovforslaget, berørte jeg de samme problemer. Vi har i mit parti den opfattelse, at skatteudskrivningen er særdeles hårdhændet over for dem med de små indkomster; derfor foreslog vi, at alle skattepligtige indkomster på op til 15 000 kr. skulle have et nedslag på 1 000 kr. i indkomsten, før skatten beregnedes, og at der skulle foretages en aftrapning af dette beløb for indkomsterne fra 15 000 kr. til 19 000 kr. Det var det, vi først og fremmest mente burde ske.

Dernæst foreslog vi, at nedslagsbeløbene i lovebekendtgørelsens § 5 skulle bringes til ikke alene at omfatte skatteydere over 65 år og visse kategorier af medborgere, der er ramt af sygdom eller anden svaghed, men skulle gælde for alle, der havde indtægter under dem, som var fastsat i den pågældende paragraf. Vi ved jo, at der er mange af disse mennesker, der trænger til en hjælpende hånd; det er naturligvis enkerne og de enlige mødre, der er hårdest ramt, idet de ikke får de lettelser, som bliver tilstået medborgere med indtægter af samme størrelse, når de har overskredet en vis alder. Dernæst har vi foreslået, at børnefradragsbeløbene skulle forhøjes. Vi foreslog, at det normalbidrag, som danner grundlag for fastsættelsen af faderens bidrag, også skulle danne grundlag for beregningen af børnefradraget. Videre foreslog vi, at man også skulle lette forholdene for de

dårligst stillede derved, at man fastsatte regler om, at arbejdsløse blev fritaget for skattebetaling.

Vi mener, at det er de områder, der først og fremmest bør sættes ind på, når der skal gives skattelettelse. Vi er ikke blinde for, at der også er andre kategorier, som trænger til skattelettelse; men det blev der jo ikke taget hensyn til, da ligningslovforslaget blev drøftet, tværtimod foretog man en ændring af forsørgerbegrebet, som betyder, at adskillige medborgere kommer til at betale mere i skat, end de har gjort i mange år. Jeg forstår på debatten i dag, at man er ganske enig med os kommunister, når vi siger, at det, der dengang gennemførtes, betyder skatteforhøjelse for en lang række medborgere, som egentlig ikke er i stand til at bære en sådan forhøjelse. Det er klart for enhver, at de nedslag, der her foreslås, ikke bringer denne uretfærdighed ud af verden. Mit parti har naturligvis ikke noget imod, at man foretager den foreslåede ændring i skalaen for ikke-forsørgere, men vi vil gerne bemærke, at den lettelse i den samlede skattebyrde, der her er tale om, er så ringe, at den praktisk talt intet betyder. Det kan højst dreje sig om 10 mill. kr., og sandsynligvis bliver det ikke mere end 5 mill. kr. i lettelse; man kan ikke se det i dag, men jeg vil tro, at de 5 mill. kr. er det mest sandsynlige. Man kan have sine anskuelser om, hvorvidt det er rigtigt, at en sådan lettelse gives til enligt stillede med små indkomster, altså til ikke-forsørgere. Men hvis man skal virkeliggøre tanken om at fremme opsparingen og gøre de unge interesseret i at komme i vej, bør man jo være opmærksom på at sætte skatten ned her.

Det forekommer mig altså ikke, at man kan rejse nogen indvending imod den regulering af skatteskalaen, der her er foreslået. Derimod fremhæver vi det urimelige i, at man overhovedet ikke rører ved skattebyrden for forsørgere i de pågældende indtægtsgrupper — jeg vil også godt sige for indtægtsgrupper, som endda ligger noget højere. Det kan ikke være rimeligt at foretage en regulering af skatteskalaerne uden at tage hensyn til disse forsørgere, der sandt at sige har nok at slås med. Kan man give nedslag på indtil 130 kr. for de kategorier, der her er tale om, nemlig ikke-forsørgere